

عنوان مقاله:

پارادایم حکمروایی خوب شهری شاهرود در دوران پسا کرونا

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مطالعات و تحقیقات نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

کاظم حسین پور - کارشناسی عمران، کارشناس شهرداری شاهرود

علیرضا اسماعیلی - کارشناس ارشد سازه، کارشناس شهرداری شاهرود

فرشید اکبریان - کارشناس ارشد عمران، کارشناس شهرداری شاهرود

خلاصه مقاله:

هدف از نوشتار حاضر نقش حکمروایی خوب شهری در دوران پسا کرونا در شهر شاهرود می باشد. پژوهش حاضر از نظر روش، توصیفی - تحلیلی و به لحاظ ماهیت، کاربردی است. برای جمع آوری داده ها و اطلاعات این تحقیق از ابزار پرسشنامه استفاده شده است. جامعه آماری پژوهش حاضر شهروندان شهر شاهرود با جمعیت ۱۵۰۱۲۹ نفر بوده که حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران معادل ۳۸۴ نفر محاسبه شده است. جهت تجزیه و تحلیل داده ها، آزمون فرضیه ها از آزمون های t تک نمونه ای و رگرسیون خطی چندمتغیره و همچنین برای تعمیم نتایج از نمونه به جامعه آماری از روش مدل سازی معادله ساختاری به وسیله نرم افزار لیزرل استفاده گردید. یافته ها نشان داده است که وضعیت کیفیت ابعاد حکمروایی در شهر شاهرود در دوران پسا کرونا از نظر کیفیت در شرایط نامساعدی در شاهرود بوده و دچار ضعف هستند. نتایج حاصل از آزمون تی تک نمونه ای نشان داده است که وضعیت ابعاد حکمروایی خوب شهری در شهر شاهرود در وضع مناسبی قرار ندارد. همچنین نتایج حاصل از معادلات ساختار در نرم افزار لیزرل نشان داده است که متغیر عدالت بیشترین و قوی ترین ارتباط را با حکمروایی خوب شهری دارد. در نهایت نیز نتیجه بررسی ها نشان می دهد؛ نمی توان به تحقق حکمروایی خوب شهری، بدون تعریف و تبیین کاربردی جایگاه شهروندان شهر و از اصلی ترین گروه های ذی نفع و ذی نفوذ در اداره امور شهرها، امیدوار بود.

کلمات کلیدی:

مدیریت شهری، حکمروایی خوب، همه گیری، پسا کرونا، شاهرود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1894797>

